

הוא כלא אותה אצל שוחטו

הוא הגניב אותה לאניה זרה

הוא הוריד אותה לזנות

והיא היתה בסך - הכל -

ב יתי' המשפט המחוזי בבאר-שבע הטיל חי' שבוט עונש חמור ביותר על נאשם בבכ"ר לת קטינה ושירדול לזנות: שמונה שנות מאסר. לא היה זה משפט רגיל - ולא היה זה מיקרה רגיל של כעילה. זהו סיפור מרתק ופחדני, תוך תלת ילדה בת 15 וניצול תמימותה ופחדיה, תוך הפעלת טרור פסיכולוגי של אוימים ואלימות. רק לעיתים רחוקות מזדמן סיפורי עיתונות כה קלאסי - ומוטל עונש כה חמור, אך צורך.

ה כל החל כאשר שושנה* ירדה לאשדוד, בחברת שני תיירים צרפתיים - אותם הכירה בתל-אביב. היא התכונה לפגוש עימם כמה מידידיה - משום שעל אף גילה הצעיר הירבתה הנערה הנמוכה והשחרחרת מגבעתיים להסתובב בארץ. אלא שהפעם הגיעה למקום הלא-נכון. אשדוד אינה בירת-השחיתות - אבל ככל עיר-נמל, יש בה עולם תחתון מסועף למדי. עם אנשי נימנה גם סעדיה לוי, (32), בעל עבר פלילי ושם לא כליך נעים, המרבה להסתובב במרכז אשדוד וברובע המכונה כפי בני-העיר "קליפורניה".

וסעדיה, השחום והמשופם, גילה לפתע להגאווה - נערה בודדה המחכה באמצע הרחוב.

ה שעה היתה שעת-ערב מאוחרת ושושנה היתה בודדה. מאחר וסירבה לשכב עם אחד התיירים הצרפתיים, ונשארה משום כך בודדה. היא החליטה לשוב לתל-אביב, אם אין כרייה - כי טרמפים. אבל כיוון שלא ידעה איך יוצאים מן העיר, ניגשה לבחור בלתי-מוכר ובקשה ממנו שיעזור לה. הגיטלמן נענה בחיוב - לפחות בתחילה. אלא שאז כבר היה מנוי וגמור עם סעדיה לקחת את השלל הרץ לעצמו. הוא עקב אחרי שושנה, וברחוב עזוב מאדם - החל להכות את הבחור ולאיים עליו. הגיטלמן ססס מלהיות אכזרי. נפחד וחבוט, הוא נימלט מן המקום, השאיר את שושנה טרף בידי הפושע.

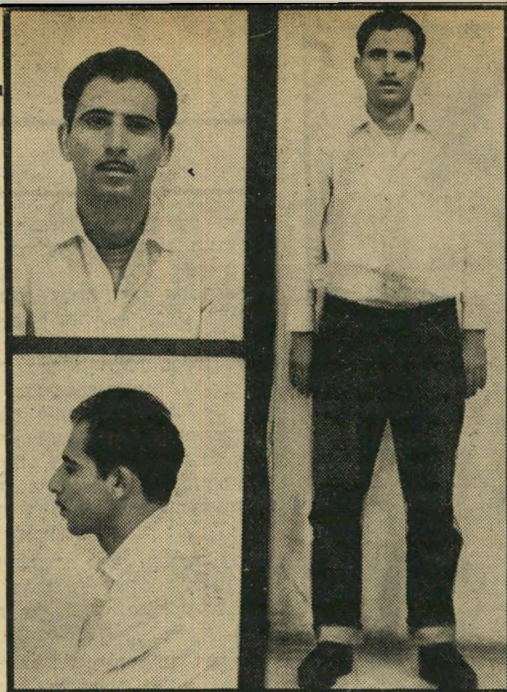
כ כוח גם ככדוב

ו ואמר לה שהיא תבוא אליו לדירה. לבלות את הלילה עד שתמצא אוטובוס, סיפר לאחר מכן אחד מחבריו של סעדיה. "והיא הלכה איתו משום שלא היתה לה ברירה". אבל זו לא כל האמת. שושנה הלכה עם סעדיה לוי גם משום שפחדה ממנו פחד-מוות. "הוא היכה איש חסון ואלים לעיניה, ואחר-כך נהג בה בצורה אימתנית למדי", אמר אותו איש. "אין פלא שלא היה צריך להפעיל עליה כוח ממש". משהגיעה לדירה, נסתבר לשושנה שלא היתה זו דירתו של סעדיה - אלא דירת חברו, עמרם ממן, המוכר תירס ב" מרכז אשדוד. ביחד עם סעדיה ועם אדם שלישי, בשם מכלוף, הדירה, הנמצאת ברובע קליפורניה, שימשה מאותו רגע כלוב לילדה.

הוא אנס אותה עוד באותו לילה. סיפר חברו של לוי לכתב העולם הזה. "או ליתר דיוק, הכריח אותה לשכב איתו. כפי שהסתבר מדבריה של הילדה, היא לא היתה בתולה כשלו בעל אותה. אולם היה לה, בסך הכל, חבר אחד בלבד. עימו נפגשה הולשית לפני המיקרה.

פירושו של דבר - בפעם הראשונה נתקלה בכוח גם, באונס ממש.

* שמה האמיתי נאסר לפירסום על-ידי השופטים.

סעדיה לוי

"הזעזוע היה כה גדול שהיא לא ידעה מה לעשות - ומשום כך לא עשתה דבר."

שמונה ימים וצמא-ממון

ס עדיה ניצלה את ההזדמנות של הילדה - והחל מכניס אותה "לשיגרה". אותו לילה בעל אותה בעצמו. גם שני חבריו, ממן ומכלוף שכבו איתה. אבל למחרת, כבר הביא שמונה חברים - אותם העמיד בתור, מחוץ לדירתו של ממן, וגבה מכל אחד מהם חשולם. עבור הזכות לבעול קטינה.

סעדיה דרש 20 לירות מכל אחד מן הקליינטים - אבל

כשלא היה להם, נאות גם לקבל 15 או אפילו 10 לירות. הגברים, שלא ידעו מה גילה של הנערה, ניצלו את ההזדמנות.

"היה זה בהנחה", סיפר אחד הגברים, "לא חשבו הרבה". בלילה השלישי, שוב הביא סעדיה לוי לקוחות. "אותו לילה גם לימד אותה כיצד לזנו, כדי שהגברים יסיימו את העניין יותר מהר", נזכר אחד מחבריו של הפושע. ובהפסקות, היה עומד מחוץ לבית, שומר שלא יתקרבו אנשים בלתי-רצויים - וגובה את הכסף. בשעות היום כלא אותה בדירתו של ממן. "שושנה לא יכלה לצאת מן הבית - כי אמר לה שירצח אותה נפש. אם תצו לצאת, והיא פחדה, יודעים לספר אלה שהיו במקום. אחד מהם, שמעון מירדלי, שותפו של סעדיה לפריצה, בשנת 1961, אף הזהיר את שותפו: "אתה תיכנס לצרות, בגלל הילדה הזאת".

אבל סעדיה, שטוף-המין וצמא-הממון, לא הקשיב.

רובוט צייתני עד אינדיה

פ עם אחת שושנה בכל זאת יצאה הבית. להסתיר בב מקצת בעיר.

חבריו של סעדיה הבחינו בדבר - והודיעו לו.

סעדיה לוי הוזעק - וכשראה את שושנה לבדה בחוץ,

ניגש אליה, סטר לה כמה פעמים בכוח על לחייה. "יש לי קשרים עם העולם התחתון בכל הארץ!" צרח עליה. "אם תצו להסתלק - ארצח אותך נפש!" והילדה הנפחדת - חזרה לקובת-הזנות, בה היתה כלואה משך שמונה ימים. ההלם, המעשים החוזרים ונשנים בגופה, החברה של אנשי עולם תחתון אכזריים - כל אלה טישטשו לחלוטין את רצונה העצמי של בת ה-15.

לבסוף, הפכה למעין רובוט צייתני, המהלך לצידו של סעדיה, עושה כרצונו, ונותנת לו לגבות את הכסף. כך גם לא היה לו שום קושי לבצע את תוכניתו הנועזת ביותר: להגניב את הילדה על סיפונה של אוניית-סוחר יחנית שעגנה בנמלה של אשדוד.

כניסה לנמל-אשדוד

זה היה הפריע לסעדיה. הוא יצא, בלחית שלושה מ-חבריו והילדה-האנוסה, לאחת הגדרות הצדדיות, עבר שוחה, עיקם גדר - ונכנס לנמל.

בתוך השטח, כבר לא היתה בעייה לעלות על האונייה. ושם, עבר מתא לתא. בכל מקום הציע את גופה של הילדה, לכל דורש. למורת עשרים דולאר לפגישה.

אלא שסעדיה, איש-מיסתר ממולת, היה מוכן לדרת: כיוון שרוב המלחים היוניים היו חסרי-ממון, הסתפק ברוב המיקרים בעשר לירות בלבד.

שכרות, קטטה ומשטרה

יתה זו גם ההזדמנות הראשונה בה גבתה חי' צעירה, בעצמה, את האתנן. פעמיים קיבלה עשר לירות - ומסרה אותן מייד לסעדיה.

אלא שהרועה לא האמין לילדה. הוא ערך חיפוש מדוקדק בכליה, בנוכחות חבריו שהיו איתו באונייה הזרה, חיפש בתוך החולצה שלה ומתחתה.

לבסוף ירדו החמישה לחוף, לאחר מעשה.

ואז אירע הדבר. סעדיה, שיכור-ניצחון, החליט גם להיות שיכור סתם. ביחד עם חבריו להוללות, השתכר, החל מסתובב ברחובות שתי כלוט, לנפץ זוגיות ולשיר.

הדבר גרר את הכנופייה לקסטטה. המשטרה הוזעקה למקום.

בת 15

משהבחין סעדיה בדבר, החליט, בקורטוב של סיכחון שעור נותר לו, לשמור על ההשקעה שלו ולהציל את הסחורה החיה: הוא שלח את הילדה השבורה והממושמת - לבית אשתו.

עד יעבור זעם.

אלא משטרת אשדוד שמעה, בינתיים, הדים מן האינוס.

היא עצרה את סעדיה, החזיקה אותו לחקירה, שאלה את חבריו - וגילתה שהוא מחזיק את רק יצאנית - אלא גם שהיצאנית, או נכון יותר הטרף - אינה אלא קטינה.

שושנה נעצרה, בבית משפחת סעדיה. משהרגישה עצמה בטוחה, סוף-סוף, בידי אנשי-החוק, התייפחה בככי גדול, כיפרה את כל שושלת-עינויה.

שאלה אחר נסיון מחריר